

A pályaválasztók nem Kistarcsára mennek

Munkaerőgondok és próbálkozások a megoldásra a Hazai Fésűsfonóban

A Hazai Fésűsfonó- és Szövőgyár kistarcsai gyára háromnegyed részben helybéli lakosokat foglalkoztat. Emellett még a környező községek lányainak, asszonyainak biztosít munkalehetőséget. Innen, a városi területről várja a munkaerőutánpótlás jelentős részét is. Természetes, hogy a gyár és a közeli települések között szoros a kapcsolat.

Hosszú évek óta együttműködnek a községek tanácsaival — mondta dr. Takács Éva igazgató. — Az utóbbi időben nálunk is jelentkező létszámlény arra készítetett bennünket, hogy e kapcsolat még szorosabbra fűzzük, s jobban körülnézzünk a „házmunka táján”. Így jutottunk arra a gondolatra, hogy a tanácsok segítségével közelebb kerüljünk a járás általános és középiskoláihoz, a pályaválasztókhoz. Kérésünk kedvező visszhangra talált. Azóta minden évben két alkalommal ellátogatunk a különböző oktatási intézményekhez, ahol a pályaválasztási tanácsadás keretében megismertetjük a tanulókat gyárunk életével, és a lehetőségekkel.

Arra törekszünk, hogy a diákok maguk is meggyőződjenek, milyen a gyár közeléről — veszi át a szót Pankóczy Istvánné munkügyi osztályvezető. — Rendszeresen tartunk a tanulóknak részére a gyárlátogatásokat. Tavaly év végén a pályaválasztási felhívásokkal tanácskoztunk, azt kívántuk elérni, hogy minél

teljesebb képet kapjanak valóságunkról.

Az eredmény sajnos lehangoló: a pályakezdők közül csak néhányan — évente ketten — választják munkahelyül a kistarcsai gyárat.

A járásban még tíz évvel ezelőt a gyár, a keves munkalehetőség miatt, kedveltebb volt — folytatja az osztályvezető. Azóta több a munkahely, szinte versengnek az emberekért. Jelenleg a 720 dolgozónknak csupán a negyedrész jár be jórészt Kerepestről, Gödöllőről, Mogyorósról. Pedig a jó fizetés, a szociális kedvezményeket és az egészséges munkakörülményeket mi is biztosítjuk. Műhelyeink korszerű gépekkel, berendezésekkel felszerelték, es törekszünk a további fejlesztésre is.

A gyár más oldalról is igyekszik szorosabbra fűzni kapcsolatait a járással. Ha szükséges, társadalmi munkával segítik az egyes intézményeket. Errel a munkügyi osztály dolgozója, Sós Sándorné beszélt.

A nyáron bővítették a ke-repesi óvodát. A festési-mázolási munkákra kértek meg minket. Júniusban a tmlk-műhely festőcsoportja társadalmi munkában újjávarázsolta az óvodát. Néhány szocialista brigádunk rendszeresen meglátogatja a Főti Gyermekváros lakóit, akiknek játékkal, édességgel kedveskednek. Mások viszont a gödöllői szocialista otthon öregjeinek igyekeznek szerény ajándékokkal örömet szerezni, a gyakori látogatásokon.

GÖDÖLLŐ ÉS VIDEKE

A PEST MEGYEI HIRLAP KÜLÖNKIADÁSA

III. ÉVFOLYAM, 210. SZÁM

1976. Szeptember 5., Vasárnap

Gyermekek és felnőttek az U-alakú épületben

Megnyílt az isaszegi óvoda

Isaszeg főutcáján pénteken délután papírszálós kisgyermek-csoportja sietett. Nagyon türelmetlenek voltak, mert közeledett a pillanat, amikor beléphettek a régóta épülő, s aznapra, szeptember 3-ára elkészülő óvodába. Az állomás környékén az új lakótelep közelében a legkisebb gyermektől a legidősebb felnőttig, mindenki összetalálkozott, várva az ünnepélyes pillanatot.

Hosszú a segítők sora

A kis házi ünnepségen a résztvevők valamennyien érdekeltek voltak. A gyermekek otthonán sokan dolgoztak. Berkes István, a Hazafias Népfront helyi elnöke elmondta, hogy a lakosság majd hetvennyolcvan százaléka segédkezett

a munkákban. Sokan vásároltak téglajegyet; ezt a pénzbeli fizetést inkább az időt szakítani nem tudók társadalmi-munka-megváltásának lehetne nevezni.

A segédmunkákban részt vettek a szülők, de számos olyan KISZ-fiatal is, aki majd csak születendő gyermekét hozza az épületbe. A szakmunkához értők sem hiányoztak az óvoda-építéssel. Dr. Süpek Zoltán, a járási hivatal elnöke néhány lelkes kisiparos nevét említette ünnepélyes megnyitójában: kiemelkedő munkát végzett Ecséri István és Boda Elek szobafestő, Kovács István és Hegedűs Sándor kőműves, valamint Sebán Mihály asztalos.

Az intézmények, vállalatok, szövetkezetek sem fukarkodtak a támogatással. A MÁV Budapesti Igazgatósága munkagépei nélkül nehezen boldogultak volna, a segítség értéke kétszázötvenezer forint. A Lignifer Szövetkezet dolgozóira mindig lehetett számítani, még az utolsó pillanatokban is ott voltak, s fölerősítették az óvoda homlokzatára egy játsszó kislány és két kis állatka fekete fémsziluettjét. Bodrogi András tanácselnök kimutatása szerint munkájuk majd száztíz-ezer forintot ér, ugyanennyivel járult az óvodaépítéshez a Pécel-Isaszeg AFESZ. A Gödöllői Gépgyárban kommunista szombatot szerveztek, az üzem anyagi támogatása elérte az ötvenhetezer forintot.

A Kiszállatnyeztetési Kutatóintézetből huszonegyezer forintot kaptak, a dányi Magvető Termelőszövetkezetből ötvenezeret. Nem egy nehezebb munka megoldásában a katonák segítettek.

Hatszáz négyzetméter

Vendégek egész sorát köszönthették az isaszegiek pénteken délután. Megjelent az ünnepélyes átadáson Császár Ferenc, a Pest megyei Tanács elnökhelyettese, Fehér Béla, a járási pártbizottság első titkára, Kovács Istvánné országgyűlési képviselő, számos más érdeklődő mellett valamennyi, az építkezést segítő és anyagiakkal is támogató szövetkezet, intézmény vezetője.

A legtöbb kérdést Meggyes Tibor, a péceli nagyközségi tanács költségvetési üzemének vezetője kapta, ugyanis ennek a vállalatnak a kivételében készült az isaszegi százszemélyes óvoda. Alvállalkozójuk volt a veresegyházi nagyközségi tanács költségvetési üzem. A péceli üzem vezetője elmondta, hogy az intézmény alapterülete hatszáz négyzetméter, és könnyűszerkezetes technikával építették. A kezdeti nehézségek után a munkálatok alatt egy harminctagú brigád dolgozott. A berendezést, a gépészeti berendezéseket, s magát az épületet tekintve, a költség körülbelül négy és fél millió forint. A jelenlevő hozzátértők szerint az épület korszerűbb, mint más hasonló intézmények. Az U-alakú, hófehér, piros ablakkeretes óvodában a jövő héten már százhusz gyerek zsi-bong, s birtokba vehetik az alig összeszámolható helyiségeket.

Péntek délután már színes bútorok fogadták a látogatót a négy foglalkoztatásban, testmozgásra készen várja a gyermekeket a tornaterem, de van itt orvosi rendelő, a betegeknek két elkülönítendő, sok-sok mosdó, fürdő az óvónőknek és a felnőtteknek, de sétálhatunk a tágas konyhában, a fekete-fehér mosogatóban, a

raktárakban, a zöldség- és húselőkészítőben, s működésre alkalmas állapotban volt a kazánház is. Az épület környékén itt-ott már színesen virítottak a virágok, de mint a helybeliek elmondták, még akad itt bőségesen rendezgetnivaló, a kerítést is föl akarják építeni.

Minden jelentkezőt felvettek

A felnőtteket, az építőket az apró gyermekek a nyitás délutánján dallal, verssel, vígáncokkal köszöntötték. Miután dr. Süpek Zoltán elvágta a szalagot, elárastotta a helyiségeket a nézelődő közönség, s bizony, a felnőttek közül alig látszóttak ki a gyermekek. Mészáros Józsefné büszkén sorolta, hányan dolgoznak majd ebben az intézményben. Ő a vezető óvónő, s még négy társa dolgozik mellette, négy dajkával, három konyhai dolgozóval, és az élelmezésvezetővel. Örömmel mondta el, hogy az idén minden jelentkezőt felvehettek, így Isaszegen 1976-77-ben kétszáznyolcvanöt gyerek járhat óvodába.

Bodrogi András tanácselnök arról tájékoztatott, hogy jövő héten még nem indulhat be a hétköznapi óvodásélet, ugyanis először az ésszerű átcsoportosításnak kell megtörténnie. Arra törekednek, hogy minden gyermek a lakóhelyéhez legközelebb eső intézménybe kerüljön. De ez már örömteli munka lesz.

Örszigethy Erzsébet

Új utcanevek

Hajnóczy, Batsányi

A gödöllői városi tanács tájékoztatja a lakosságot, hogy a Martinovics Ignác utcával párhuzamosan haladó utcát Hajnóczy, az Ady Endre sétánnyal párhuzamosan haladó utcát pedig Batsányi utcának nevezte el.

Nemesített kukorica

Nyar elejétől késő őszig

Több mint 150 féle hazai és külföldi kukoricafajta felhasználásával nemesítik az étkezési kukoricát Kecskeméten, a Zöldségtermesztési Kutató Intézetben. Cél, hogy nyár elejétől késő őszig egymást váltva érjen a főznievaló kukorica, s izre, beltartalmi értékre megfelelően a kívánalmaknak. A kutatók a nagyüzemek részére a külföldön keresett, aranyárga szemű, édes csemegekukoricát nemesítik, és a fehér mazsola-kukorica fajtafenntartásával, továbbjavításával foglalkoznak.

Szezonvég

Sárgadinnye, fólia alól

Befejezéshez közeledik az idei sárgadinnyeszezon. Ez évben alig ezer hektáron termelték ezt a gyümölcsöt, s a termésátlagok is elmaradtak az elmúlt éveknél. A Kertészeti Egyetem zöldségtermesztési tanszékén öt éve nagyszabású tudományos kutatómunka folyik a piacról mindinkább eltűnő sárgadinnye természetességének fellelítésére. A tanszék munkatársai kidolgozták a fólia alatti hajtás technológiáját, s már megkezdtek az előkészületeket, hogy a jövő évtől az új körben elterjedhessen az új eljárás.

Nyúl exportra. Mintegy 120 vagon nyulat vásárolnak fel az idén a megye AFESZ-ei, melynek többségét tőkés országokba exportálják.

Hiedelmek és babonák Kartalon

Boszorkás bírú asszony volt

NAGYNÉNEM, özvegy Deák Mihályné 1875-ben született, boszorkás hírű asszony volt, úgy tartották, hogy tudása van az emberek fölött. Gyerek voltam még, s mindenre odafigytem, amit csinált, a szemét lestem, mert úgy mondták, „abban van az ereje”. De én semmi különöset nem vettem észre nagynéném viselkedésén. Nagyon szeretett mesélni és maga is elhítte, amiket mondt.

MESÉI nagyobbik részben a boszorkaságokból tevődtek össze. Hogyan surrant macska képébe a boszorka a haragosa közelébe, de legtöbb boszorka láthatatlan alakba öltözve ártott, akiknek ártani akart. A következő boszorkás mese elég rémséges, legalábbis nekünk annak tűnt, amikor először hallottuk.

A falu szélén lakott a kocsmáros a feleségével. Nem vót szomszédjuk se jobbról, se balról, olyan maguknak való emberek vótak. De sok mindent beszéltek róluk a faluban, hogy az ördögökkel meg boszorkákkal cimborálnak, főleg az asszony.

Eccer valami különös történetet az asszonnyal, mert reggel felé vánszorgott haza és nyomban az ágyba feküdt. Az ura kérdezte: — Menjen orvos? Vagy a papit híjjam; a komát?

— Egyik se köll — válaszolt az asszony és kizavarta az urát is, nehogy észrevegye, mennyire helyben hagyták a tüle is erősebb boszorkák és ördögök. Harmadnap már érezte, meg fog halni, mer kevés lett a tudománya ahhoz, hogy életbe maradjon és végrendekezett. Gyerekek nem vót, és az ura által a rokonságot hivatta magaköré, meg a sóprót kérte. A rokonság össze is gyűtt, mert azt gondolták — „rengőteg kincsek és vagyonuk lehet a kocsmárosnak”. A halkokló meg fontolgatta, melyik rokon kezébe aggya a sóprót és vele a boszorkaság tudományát. Komájuknak vót egy szép jányuk, 16 éves, azt híjta az ágya közelébe. „Szép is, okos is, sokra viszi majd” — gondolta és megismogatta a kislány fejét. — Szeretnél híres lenni? — kérdezte tőle.

— Mindenki szeretne — válaszolt a kislány. — No, hát akkor fogd ezt a sóprót és híres leszlő. Mindenki fölött ha-

talmat kapsz az átadott sópróval. Am, de mielőtt a kislány hozzáérhetett volna a sópróhoz, a közelébe álló anyja elrántotta a halkokló ágjátul és mégeszen kiáltotta: — Tarcsd meg a tudományodat, nekünk nem köll. és vidd magaddal a sírba!

MÉG AZON ÉJJEL meghalt a kocsmárosné, de mielőtt meghalt, az ura lelkére kötötte. — Amíg ő fölrvatalozva fekszik a házba, senki oda be ne tehesse a lábát — rendelkezett. — Főleg écaika, se rokon, se halottimádkozó asszony.

Reggel a kocsmáros elment a halottlőtűzöthöz, aki megmosdatta, felöltöztette és az elősózák közepén fölrvatalozta a halottat. Estefelé bizony csak félnyi kezdett a kocsmáros, még a gondolatul is, egyedül maradni écaika a halottal és elment a henteshez, aki erős ember hírébe állott a fatu előtt és kérte — gyűnne hozzá virrasztányi éccakára. Ennyi, innya való lesz, fűzecség is, csak vállalja.

A hentes szerette az italt, a virtuskodást, és vállalta. A hentes a halottasházban a megterített asztal mellett egyedül virrasztott. A kocsmáros tíz óra után már nem mert a halott mellett maradni, mert tartott nagyon a halott feleségétől, valami módon bosszút fog állni, amiért nem fogadott szót — senkit a házhoz éccakára. A hentes három kutyát is hozott magával. Nagy testű, farkaskutyák vótak. Egyiket a kiskapuba állította vigyázni, senki ember fiát a kapun be ne engedjen, a másikat a konyhaajtóba és a harmadikat az első ház küszöbére ültette.

A HENTES JÓKAT EVETT, ivott és eszibe se jutott, valami történet is az écaika. A kutyák is első lábukra ejtett fejlel szunyókáltak a helyükön. Csak a kocsmáros remegett a hálokamrában a gondolatól, mi minden történet meg a háznál reggelig. Úgy féltizenkettő után a kiskapuban örködő kutya morognyi kezdett és a hentes azt gondolta, valaki megy a ház előtt. De amikor a konyhaajtóba állított kutya is faldosva ugatnyi kezdett, megérezte, simán nem megy el az écaika, és nagyot húzott a pálinkás üvegüvöl. Majd a szobaküszöbön levő kutya is nyuszí-

tó vonításba kezdett. A hentes nagyon tekingett, kik gyűnne az ajtón be, de senki emberfiát nem látott, csak azt, a halott fölült a ravatalon, ránézett, majd lelépett a fehér lepedővel leterített két szál deszkarul és indult a hentes felé. Az meg farral hátrált a házból és a konyhán keresztül az udvarba. A kutyák meg ugrálva faldostak a láthatatlan alakokba érkező boszorka cimborákba, és a hentesnek sikerült közöttük kimenekülni az útra, a halott asszony meg mindenütt a nyomába. A nagy hősesébe a hentes azt se tudta mörre menekülni, olyan egyforma vót minden. Nem látta a falut, a közeli erdőt se, csak a nyomába szegődött halottat. Szaladás közben elesett, az árokba gurult, hogy alig birt kikecmeregni a sok hóbul, az ereje is fogyóba lett, amikor egy hídhöz érkezett és bebujt alája.

A halott megfordult és visszament a házukba. A hentes meg csak sokára mert előbujni a hid alul, amikor mán a fogja is vacogott a hidegtől. Hazament és aludt reggelig. Reggel az ébredéskor nem tudta eldönteni, ámodott, vagy mi történt az écaika. De amikor a kutyáit az udvaron nem találta, rágyűtt nem álmolta, nagyon is valóság, ami történt és elindult a kocsmároshoz, hogy a kutyáit hazahozza.

OTT ÉRTE csak igazán nagy meglepődés; a halott az ég gyertyák között feküdt szépen a ravatalon, a falról a szentképek leszörve és a három kutyájának földarabolt húsa vót a képek helyire aggatva. A kocsmáros meg féltoltan látta meg a kamrában. Egy vödör vizet ráöntözött, amíg az magához tért, és az mesélte milyen dorbézolás folyt náluk az écaika, aminek csak a hainali kakasszó vetett véget. A hentes kérdésére: — Kik vótak azok, nem tudott mit mondani, mert senkit se látott. Csak a nagy csörgést, üvöltéseket, meg a dobogást hallotta, mintha százan táncoltak volna a házban. Persze az eszének híre ment a faluba és a temetésre senki emberfia nem merészkedett. Még a pap se, hogy beszentölje a halottat, és úgy ásták e harmadnap a kocsmárosné, mint az állatot szokás, pap és siratóasszonyok nélkül.

Marton Pálné (Vége)

SPORT + SPORT + SPORT + SPORT

A második forduló után

TALÁLKOZÓ A SZÖVETSÉGI NAPOKON

Már két fordulót lejátszóttak a városi kispályás labdarúgó-bajnokságban. A két osztályban huszonhat csapat verseng a pontokért, helyezésért. Ebben a bajnoki évben is két csapattal szerepel az egyetem, az ATE I. és ATE Gépész, továbbá az Erdő- és Vadgazdaság, az Erdőgazdaság és Vadgazdaság néven két csapattal küzd. Az egyik az I., a másik a II. osztályban. A versenykiírásról elterően a sportfelügyelőség engedélyezte Veresegyház néven indulni az egyik sportolókolléktívát. A csapatok legnagyobb része az első perctől komolyan veszi nemcsak a mérkőzéseket, de az ügyintéztést is. A szövetségi napokon pontosan megjelennek a képviselők is. A szövetségi napok nem spontán összejövetelek, itt beszélük meg a soros mérkőzésekkel kapcsolatos teendőket. A pálya helyéről, kezdési időpontról itt döntenek; a mérkőzések technikai részleteit is itt beszélük meg. Erre utal az intéző bizottság közleménye, amelyben felhívja a Városgazdálkodás és a Volán képviselőjének figyelmét, hogy a jövőben a szövetségi napon pontosan jelenjenek meg csapatuk érdekében.

I. osztályú csapatok eredményei a két fordulónál:

AFESZ—Vegyesipari Szövetkezet 5:2, KIOSZ—Építőipari Szöv. 6:3, Erdőgazdaság—Városgazdálkodás 4:4, Pedagógus—MGI 2:1, IV. ker. FC—TE I. 3:2, Szabadság tér—Gépgyár 7:2, Gépgyár—IV. ker. FC 3:1, ATE I.—Pedagógus 4:0, MGI—Erdőgazdaság 0:0,

Városgazdálkodás—KIOSZ 0:10, Építőipari Szöv.—AFESZ 3:3, Vegyesipari Szöv.—Szabadság tér 3:2.

A bajnokság állása az I. osztályban két forduló után:

1. KIOSZ	2	2	—	16	3	4
2. IV. ker. FC	2	1	—	14	5	4
3. AFESZ	2	1	1	—	8	5
4. Szabadság tér	2	1	—	1	9	2
5. ATE I.	2	1	—	1	6	3
6. Erdőgazdaság	2	—	2	—	4	2
7. Vegyesipari Szöv.	2	1	—	1	5	2
8. Pedagógus	2	1	—	1	2	5
9. MGI	2	—	1	1	1	2
10. Építőipari Szöv.	2	—	1	1	6	9
11. Városgazdalk. V.	2	—	1	1	4	14
12. Gépgyár	2	—	2	—	5	18

A II. osztályban lejátszótt mérkőzések eredményei:

Gépkísérleti—Veresegyház 2:2, Vízmu—Volán 2:2, ATE Gépész—Humán 1:4, PÁEV—Tv Mikró 1:1, KKMV—Vadgazdaság 3:3, Alsópark—HTU 4:1.

Vadgazdaság—Alsópark 3:4, HTU—PÁEV 6:0, Humán—Vízmu 1:4, Tv Mikró—ATE Gépész 9:1, Volán—Gépkísérleti Int. 1:7, KKMV—Veresegyház 0:6.

Itt említjük meg, hogy a fegyelmi bizottság Bobos László játékjogát augusztus 30-ával visszavonta.

1. Alsópark	2	2	—	5	4	4
2. Tv Mikró	2	1	1	—	10	2
3. Gépkísérleti	2	1	1	—	9	3
4. Veresegyház	2	1	1	—	8	2
5. Vízmu	2	1	1	—	6	3
6. HTU	2	1	1	—	7	4
7. Humán	2	1	1	—	5	2
8. Vadgazdaság	2	1	1	—	6	7
9. KKMV	2	—	1	1	3	9
10. Volán	2	—	1	1	3	9
11. PÁEV	2	—	1	1	7	1
12. ATE Gépész	2	—	2	—	2	13
13. Ganz, 14. KATKI besorolás alatt állnak.						

Cs. J.